

RŪPNICAS
«SARKANĀS METALURGS»
PARTIJAS KOMITEJAS,
AROBDIEDRIBAS
KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS UN
KOMJAUNATNES
KOMITEJAS LAIKRAKSTS

PSRS 60. gadadienai — 60 trieciendarba nedēļas!

Atzīti par uzvarētājiem

Pēc astotās trieciendarba nedēļas rezultātiem par sociālistiskās sacensības uzvarētājiem attiecīgajās cehu grupās atzīti:

SKIRNU TĒRAUDA VELMETĀJI,

DZELZCEĻNIEKI,

TVAIKA SPEKA CEHA KOLEKTIVS.

Par devītās trieciendarba nedēļas uzvarētājiem kļuva:

MARTENIEŠI,

LIETUVES CEHA KOLEKTIVS,

ELEKTRISKA CEHA KOLEKTIVS.

Un tā kopš trieciendarba sardzes sākuma piecas reizes pirmo vietu izcīnījis lietuves ceha kolektīvs, četras — šķirņu tērauda velmetāji un remonta celtniecības ceha kolektīvs, trīs reizes — dzelzceļnieki, divreiz — martenieši, skārda velmetāji, metālizstrādātāji, remontu mehāniskā un tvaika spēka ceha kolektīvi, bet vienu reizi uzvarēja lūžņu sagatavotāji un elektriki.

PAR MŪSU BIEDRIEM

Lēmums bija pareizs

Remontu celtniecības ceha krāsotāju brigādes 14 cilvēki labākas darba organizācijas dēļ sadalīti 3 grupās. Brigadieris V. Mačis saka:

— Eriks Vanaga vadītā grupa, kurā 6 cilvēki, ir mūsu brigādes kodols, draudzīgs un saliedēts. Atliek tikai vēlēties, kaut tādu būtu vairāk.

Tā ir atzinība, kādu nav viegli iegūt. Ne mazais nopejns tajā ir E. Vanagam. Tādus viņš kopā ar savas grupas piederējušākajiem strādniekiem cīņas veidot ar jaunpienačējus. Sevišķi labs palīgs sajā darbā ir E. Rinkuse, kura nepieciešamības gadījumā sekmīgi aizvieto E. Vanagu. Šo kolektīvu nereti izmanto kā «ārstniecisko profilaktorijs» tiem, kuriem piemīt vājiba uz alkoholiskajiem dzērieniem, vai viņi citādi negrib pakļauties izvirzītājām prasībām.

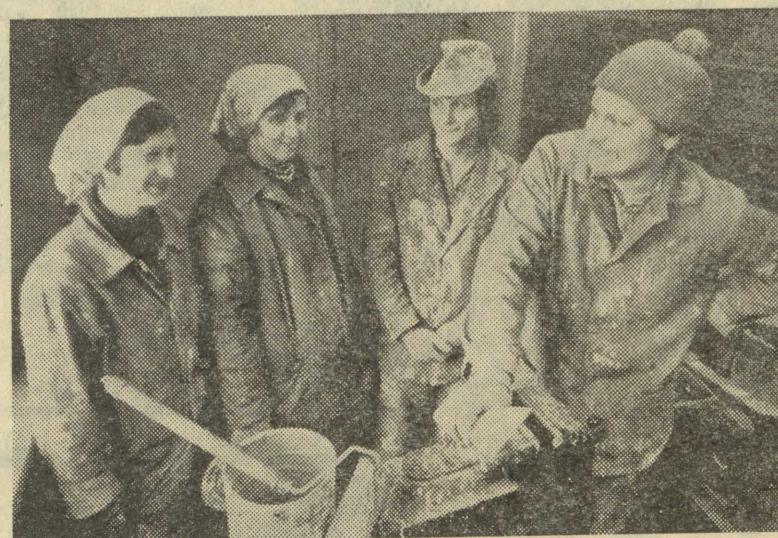
Jāsaka, gan, ka pēc profesionāli tehniskās vidusskolas beigšanas 1971. gadā, E. Vanags par krāsotāju nostrādāja nepilnu gadu, jo šķita, ka īstais aicinājums ir pie automašīnas stūres. Tad sekoja dienests Padomju Armijā, pēc kura drīz nobrieda lēmums par labu krāsām un sarenet. 1974. gadā viņš kļuva par mūsu rūpniecības remontu celtniecības ceha kolektīva locekli. Ka šis lēmums bijis pareizs, liecina gūtie panākumi: 1976. gadā viņš izcīnīja nosaukumu «Labākais savā profesijā», pēc diviem gadiem atkārtotā šo uzvaru, tājā pat 1978. gadā, atzīmējot Metalurgu dienu, viņam pāsniedza rūpniecības Goda rakstu.

Uz jautājumu, kas ir panākumi pamātā, V. Mačis atbildēja:

— Prasme strādāt, kā tautīt saka, ar galvu, orientēties jebkurā situācijā, jo sevišķi strādājot vecajās mājās, kur pamatīgi neizpētītais tām piemītošās dažādās kaites var būt par cēloni tam, ka darbs jādara

otru un pat trešo reizi. Un vēl — spēja nedomāt tikai par šodienu, bet rīkoties ar perspektīvu.

Pirms kerties pie kāda uzdevuma izpildes, Eriks to vispusīgi apsver,

Attēlā: E. Vanags (no labās) ar savas grupas strādniekiem.

pārdomā, kā racionālāk un labāk veikt. Sajā ziņā viņam palīdz gan videjā izglītība, gan nerimtīgais, meklējošais prāts un interese. Daudz kas no atklātā tiek ieviests darbā, izteikts racionalizācijas un ražošanas rezervu skates priekšlikumos.

Interesu E. Vanagam plaši. Par viņa hobiju var nosaukt politiskos jautājumus, tādēļ arī interesantas ir pārņumas par šo tēmu, kas visai bieži aptūtas brīžos izraisītās kolektīvā. Arī tādos jautājumos, kā literatūra un māksla Eriks ir inte-

Pirmais gads noslēgts sekmīgi

1981. gadā rūpniecībai nācās piedzīvot virknī grūtību. Kolektīvs strādāja apstākļos, kad 40 procentu ražošanai vajadzīgā metāla ieveda no cituriennes (vairāk nekā 30000 tonnu). Tas tika piegādāts neritmiski, ar sajauktām markām, pie

tam tērauds ne vienmēr bija labas kvalitātes, kā rezultātā radās velmēšanas stāvu dīkstāves, liekas pārejas un noregulēšana, velmēšanas montāžas normu pazemināšanās, bet sakarā ar to rūpniecība par 4,4 procentiem palielinājās metāla zudumi brāķa dēļ. Par cīl tērauda kausēšanā tika izmantots zemas kvalitātes mazuts (MS 40 un MS 100 MP vietā), par 2000 tonnām tika pārtērēts arī kurināmās. Taču, neskatošies uz šīm kā arī citām grūtībām, rūpniecība sekmīgi noslēdza vienpadzītās piecgades pirmo gadu. Ievērojami pārsniegti vii ražošanas un ekonomiskie rādītāji.

Virs plāna saražota produkcija par 1 167 000 rubļiem, tanī skaitā

tērauds — 6018 tonnas, velmēšumi — 6713 tonnas, par 45 000 rubļiem sadzives kultūras preču utt.

Par 4 686 000 rubļiem saražota papildus produkcija ar kvalitātes zīmi, kas sastāda 48,2 procentus no visas ražotās produkcijas (plāns 43,8 procenti). Produkcijas piegādes pāsūtījumi izpildīti par 99,7 procentiem, iegūta 900 000 rubļus liela vienspīlā peļņa.

Šie rādītāji ļauj rūpniecībai reāli pretendēt uz godalgotu vietu PSRS Mehnās metalurģijas ministrijas uzņēmumu sociālistiskajā sacensībā.

K. REZNIKOVS,
plānu un ekonomikas daļas vadītājs

PARTIJAS DZĪVE

Par katru traumatisma gadījumu — stingru atbildību

Līdzās daudziem citiem jautājumiem šķirņu tērauda velmēšanas ceha partijas organizācija nemītīgi uzņemtās centrā tur darba aizsardzības un drošības tehnikas stāvokli. Periodiski noklausās saimniecisko vadītāju un drošības tehnikas inženiera H. Bunca atskaites, vērī uzmanību uz savlaicīgu jauno strādnieku apmācīšanu, to, lai viņi sīngri ievēroju drošības tehnikas noteikumus un instrukcijas. Taču traumatisma palielināšanās 1981. gadā, salīdzinot ar iepriekšējo, rada satraukumu, jo 11 mēnešos notikuši 9 atskaites traumatisma gadījumi, 1980. gadā — 5. Atiecīgi palielinājies arī biežuma koeficients — no 6,88 līdz 15,65 un smaguma koeficients — no 31,6 līdz 33,4.

Lai noskaidrotu šāda stāvokļa cēloņus un nospraustu pasākumus esošo trūkumu novēršanai, jautājumu par partijas organizācijas uzdevumiem darba aizsardzības un drošības tehnikas stāvokļa uzlabošanā apspriedē partijas sapulcē. Referēja ceha vadītājs A. Isaikins, koreferātu nolasīja partijas biroja loceklis N. Kelehsašvili.

Ceha administrācija, partijas, arodbiedrības un komjaunatnes organizācijas veikušas zināmu darbu ne-

gadījumu novēršanas profilaksē, pa-

lielinājus prasības pret dažādu

rangu vadītājiem stingrā darba aiz-

sardzības un drošības tehnikas no-

teikumu un instrukciju ievērošanā,

dažādu priekšrakstu izpildes koto-

les pastiprināšanā. Taču, kā redzams,

veiktie pasākumi nav devuši gaidī-

tos rezultātus. Joprojām vājš posms

palicis pārkāpumu novēršanas pro-

filakās darbs. 1981. gada 11 mēne-

šos atņemti tikai 63 taloni. Tādi mai-

nū vadītāji, kā V. Strauts un O. Bur-

vis, vecākais meistars N. Atrošen-

kovs, meistars S. Ļebedevs, mehāni-

kis A. Spruds, meistars J. Višminis

nav atnēmuši nevienu talonu. Neap-

mierinoši šis darbs tiek veikts mai-

nās, kur meistar ir L. Panfilovs un

S. Mahoņins, jo tur pieļauji 2 atskai-

tes traumatisma gadījumi katrā, bet

meistarū S. Ļebedeva un V. Sližiņa-

vadītājais maiņš katrā noticis pa-

viens atskaites traumatisma gadījumu.

Vienu negadījumu pieļaušu arī dežūrelektrīki un šķidras bērzes

gulņu iecirkņa strādājošie.

Bija runa par to, kā operatīvajās

apspriedēs meistarū ne vienmēr brī-

dīna strādājošos par stingru drošī-

bas tehnikas noteikumu ievērošanu

darba vietā. Ir gadījumi, kad šajās

saņāksmēs pat nerunā par maiņu noti-

kušo negadījumu. Kā teica referē-

ents, nav izslēgti fakti, ka cilvēki netiek pietiekami apmācti drošu

darba paņēmienu pielietošanai, vienīgi atļauj strādāt bez atestācijas atiecīgajā profesijā.

Ceha elektrīku un mehāniķu diebenti ne vienmēr reaģē uz meistarū norādījumiem par trūkumu novēršanu drošības tehnikas jautājumos — norādīja vecākais meistars V. Martinovičs. Bet drošības tehnikas vecākais inspektors K. Kapellers pasvītroja, ka nozīmīgi darbi, tāpat kā pēc rūpniecības un ceha apgaitas dotie priekšraksti, ilgi netiek izpildīti. Drošības tehnikas inženieris H. Buncis nepieliekami kontrole šos jautājumus. Ar nokavēšanos izskata arī maiņu sapulču protokoli.

Komunisti, runājot debatēs, pievērsa uzmanību tam, ka nepieliekami strādā drošības tehnikas sabiedriskie inspektori, viņu darba aktivizācijai vairāk vērības jāvelta ceha arodbiedrības komitejai. Daudz taisnības ir V. Martinovičam, kurš teica, ka ceha bieži var dzirdēt vārdu «avagā», taču to parasti atiecina uz ciemiem, aizmirstot sevi. Bet ja ikviens pēc labākās sirdsapziņas izpildi uzticētos pienākumus un negaidīs tik daudz no ciemiem, trūkumu arī darba aizsardzībā un drošības tehnikā būs krietni vien mazāk.

H. Buncis runāja par to, ka atiecīgajiem rūpniecības dienestiem jāveic efektīvi pasākumi (pat pārejas būve pār Brīvības ielu), lai nodrošinātu gājēju drošību pret centrālajai caurlaidei, jo tēloti šaurā joslā ir framvaja un autobusu pieturas, bet pa ielu nemītīgi traucas automašīnas.

Partijas sapulce uzlikā ceha administrācijai par pienākumu izvirzīt stingrākas prasības pret inženierītehniskajiem darbiniekam viņiem uzdoti pienākumu izpildē darba aizsardzības un drošības tehnikas jautājumos, panākt visu traumatisma profilakses pasākumu efektivitātes palielināšanos. Drošības tehnikas inženierim H. Buncim jāpastiprina kontrole pār drošības tehnikas pasākumu plāna, ceha un rūpniecības komisijas priekšrakstu izpildi.

Partijas grupu organizatoriem, maiņu un iecirkņu meistariem uzdots izanalizē; darba aizsardzības un drošības tehnikas stāvokli savos kollektīvos un rezultātus apspriest partijas grupu sapulcēs. Dot katrai traumatisma gadījumam principiālu novērtējumu. Nolemts arī izskatīt katrai traumatisma gadījumu ceha parlijas biroja sēdē un no vairīgajiem stingri prasīt atbildību. Paredzēti arī citi pasākumi, lai uzlabotu stāvokli un samazīptu traumatismu mūsu ceħā.

S. BERGERS,
šķirņu tērauda velmēšanas ceha partijas biroja sekretārs

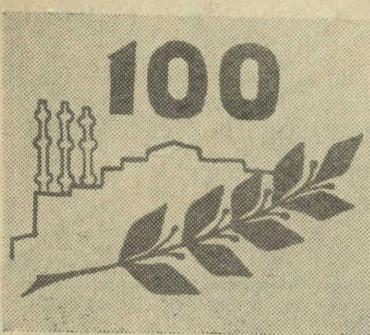
Masu aizsardzības darba mēnesis

ar pneimatisko šauteni. Masu aizsardzības darba mēneša ietvaros metalurgi viesosies arī pie lidotājiem-veterāniem, kas kara gados cīņās Latvijas debesīs, noliks zieodus uz Padomju Savienības Varoņa Jasiliāni kapa, apmeklēs Latviju Spēku vēsturē, bet kapteinīgi speciāla konkursā noskaidros, kurš ir cīņās saukties labākā vārðā. Gaidāmās konkursās palīdzēs noteikt, kuri komjaunatnes varēs piedalīties pilsētas jauno patriotu konkursā, kas notiks 20. februāri.

Aizsardzības un masu darba mēnesis noslēgšies ar tematisku vakaru «Tēvzemēi uzticīgie dēli».

KOMJAUNATNES KOMITEJA,
DOSAAF KOMITEJA

transporta ceha un rūpniecības pārvaldes komandas tiemēs rūpniecības konkursā «Jaunie patrioti

PIE SŪPUĻA

1882. gadā Krievijas metalurgisko rūpnici ipašnieki panāca aizliegumu, iestieplu dzelzī bez muitas. Muitu uzlikā tīkpat lielu, cik liela bija pašas dzelzs cena. Negribēdamas pazaudēt Krievijas tirgu, lielākās ārzemju firmas savu darbību pārcēla uz Krieviju, noorganizējot kombinētus uzņēmumus gar visu valstis rietumu robežu.

Līdz 1882. gadam Vestfāles velmejumu, stieplu un naglu rūpniecība «Beker un Ko» piegādāja nelielajai D. Sereševskai stieplu un naglu rūpniecībai (Vileikā) nepieciešamo stieplu dzelzi. 1882. gada sākumā jau iepriekš minēto apstākļu dēļ firma «Beker un Ko» noorganizēja Liepājā sabiedrību, kurā ar saviem kapitāliem piedalījās vacu rūpnieki, lai ražotu stieplu dzelzī, stieples un naglas. Rūpniecīca strauji attīstījās, 1886. gadā tajā bija nodarbināti 460 strādnieki. Strādāja 12 pudlīngi, 2 sildkrāsnis, 8 rūdišanas krāsnis, 15 tvaika mašīnas un 17 tvaika katli, 2 tvaika veseri, 2 vēlmešanas stāvi. 1887. gadā ražoja 71 683 pudus stieples, 302 592 pudus stieplu naglu, 20 000 pudu dzelzī kēžu, 10 000 pudu mēbelu atspēru.

Vēstures slavenās lappuses

1982. gada septembrī pāriet 100 gadu kopš mūsu rūpniecīcas dibināšanas. Šajā laikā tās kolktīvs partijas organizācijas vadībā nogājis slavenā revolucionārās cīņas un darba ceļu, ar brālīgo republiku nesavītīgu padzībi pārvērtīs uzņēmumu no nelielas fabrikas modernā rūpniecībā.

Sakarā ar izcilo jubileju, laikrakstā publicēsim materiālu sēri-

Liepājas metalurgi, tāpat kā citu pilsētas rūpniecības nozaru strādājošie, veidojās kā viena no Latvijas daudznačīgiem proletāriāta vienībām.

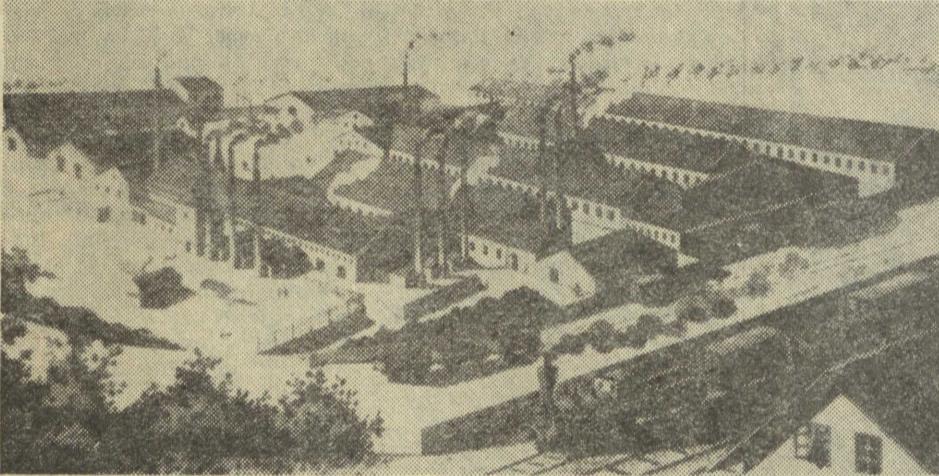
Dīvpadsmi-trīspadsmit stundu darba diena, zemā darba alga, lielās soda naudas, tas viss bija ļoti raksturīgs uzņēmumam. Lūk, daži izvilkumi no «Beker un Ko» rūpniecīcas iekšējās kārtības noteikumiem, kas apliecinā augstāk sacīto. Otrā paragrāfā «a» punktā teikts: «Parastais darba laiks noteikts šādā veidā: pudlīngi, sildkrāšņi un ciemī strādātie — no 6 rītā līdz 6 vakarā, kā dienas maiņa, bet no 6 vakarā līdz 6 rītā, kā naktis maiņa; «b» — stiepējiem, skalotājiem, laktu virsu kalējiem — no 6 rītā līdz 7 vakarā; «c» — darbiniekiem slēgtās darbīnīcas, kam jastrādā ziemā pie apgaismojuma, no 6 rītā līdz 7 vakarā. Noteikumus sacīts, ka ja strādnieks bez atļaujas neierodas darbā, viņu var sodīt no 50 kap. līdz 3 rubļiem; ja kavējums sastāda vairāk nekā 3 dienas, strād-

ju, kas stāstīs par fabrikas un tās kolktīva veidošanos, 1905. gada notikumiem, cīņu par padomju varu, buržuāziskās Latvijas periodu, jauncelsmi 1940.—1941. gadā, tautas saimniecības atjaunošanu pēckara gados, strādājošo augsmi, rūpniecības veterāniem un ordenu kavalieriem, rūpniecisko un dzivokļu celtniecību, zinātniski tehnisko revolučiju u. c. jautājumiem.

nieks «var tikt uz vietas atlaišs». «Divkārtīgi soda darbiniekus, kuri bez pamatota iemesla neierodas darbā pēc svētdienām, svētkiem vai algas dienām». Lieli bija dažādi citi sodi. Piemēram, 20. paragrāfā teikts: «Par vārpstu, mašīnu detalju salaušanu, sodīt ar 1,5 līdz 8 rubļiem; par krāšņu sliktu kurināšanu — no 75 kap. līdz 5 rubļiem; fabrikāta bojāšanu vai sliktu fabrikātu — no 1,5 līdz 15 rubļiem» utt.

Rūpniecība nebija darba aizsardzības, rezultātā daudzi strādānieki ciepta nelaimēs gadījumos. Ārkārtīgi sliktie darba un dzīves apstākļi, mežonīgie ekspluatācijas parādījumi, nūrgāšanās par cilvēka cīņu, cēla rūpniecīcas strādniekus cīņai pret kapitālisma jūgu. Sākumā cīņa bija stīhiska, bet vēlāk, līdz ar pirmo sociāldemokrātisko pulciņu izveidošanos, tā pieņēma organizētu, politisku raksturu.

(Izmantoti grāmatas «Tērauds un cilvēki» un rūpniecīcas muzeja materiāls)

At tēlā: rūpniecības gadsimta deviņdesmitajos gados.

Konkursskates rezultāti

Pamatoties uz rūpniecīcas direktora 1981. gada 3. septembrī izdoto pavēli Nr. 432, tika organizēta konkurskate ugunsdrošības stāvokļa tālākai uzlabošanai rūpniecībā, kā arī izveidota komisija trīs cilvēku sastāvā. Tās priekšsēdētājs — drošības tehnikas un darba aizsardzības daļas vadītājs A. Ulšķis, loceklis — ugunsdzēsības daļas priekšnieks I. Solodovnikovs un brīvprātīgo ugunsdzēsēju vienības vadītājs G. Lauks.

Apstāgājot un pārbaudot rūpniecīcas teritoriju, komisija konstatēja, ka ugunsdrošības profilaktiskās grupas darba rezultāti ir acīm redzami: cehos uzstādīti ugunsdzēsības dēļi, ir plakāti, instrukcijas, cilvēku evakuācijas plāni. Taču tanī pat laikā tika atklāti vairāki trūkumi.

Vēl ne visu cehu vadītāji pilda savus pienākumus, ko tiem izvirza PSRS Iekšlietu ministrijas ugunsdzēsības aizsardzības Galvenās pārvaldes apstiprinātie tipveida noteikumi, kuru pirmās nodahas 1.0.6. punktā ierakstīts, ka atbildība par cehu, laboratoriju, daļu u. c. ugunsdrošību gulstas uz to vadītājiem, bet viņu pribūtnes laikā — uz tiem, kas izpilda viņu pienākumus.

Pārbaudes laikā tika konstatēts, ka atsevišķu cehu vadītāji velta nepietiekamu uzmanību ugunsdrošības daļas instruktoriu izteiktājiem aizrādījumiem un priekšlikumiem.

Tā, piemēram, neapmierinošu novērtējumu saņēma lietuves cehs, kur par ugunsdrošību atbild G. Miroščenko. Acīmredzot, ceha vadītājs A. Rogoza minētajam jautājumam nepievērš vajadzīgo vērību, pietiekami stingras prasības neizvirza saviem padotajiem. Tas pats attiecas uz tvaika spēku (vadītājs A. Fridrihsons) un metālizstrādājumu (vadītājs A. Abelitīs) cehiem.

Vienīgi energētiskais cehs atbilstoši konkurskates noteikumiem saņēma teicamu novērtējumu (ceha vadītājs M. Gundarinš, atbildīgais par ugunsdrošību G. Pavars). Labu iespaidu atstāja tādi cehi, kā remontu celtniecības (vadītājs M. Sоловьев), elektriskais (A. Buncis). Pārējo cehu vadītājiem un atbildīgajiem par ugunsdrošību jāuzlabo darbs, lai sasniegtu labāko cehu līmeni.

Konkursskates uzdevums bija pānākt, lai cehu un apakšvienību vadītāji rūpētos ne tikai par ražošanas uzdevumu izpildi, bet arī par ugunsdrošību cehos un objektos. Nepieciešams atcerēties, ka par ugunsdrošību jāgādā pastāvīgi un tikai tā iespējams saglabāt sociālistisko ipašumu.

I. SOLODOVNIKOVS,
ugunsdrošības daļas priekšnieks

Lektoru,
propagandistu
un politinformatoru
ievērībai

Politisko mācību gaitā, lekcijās un politinformācijas izmantojot rūpniecīcas partijas komitejā saņemtos diapozītus un diafilmus:

— PSKP un pasaules revolucionārās process.

— PSRS — tautu draudzības un brālības valsts.

— Mēs — internacionālisti.

— Uļjanovska — V. I. Lenīna dzīmtenē.

— Vadoņa politiskais novēlējums.

— Sociālistiskais internacionālisms darbībā.

— Vadītājs vadības sistēmā.

— VLKJS — PSKP aktīvs palīgs komunisma celtniecībā.

— Komjaunatnes varoņdarba adreses.

— Lenīna komjaunatne Lielā Tēvijas kara gados.

— Slava Lenīna komjaunatnei!

— Mācība, kas pārveido pasauli.

Diafilmu sērija «Tehniskais progress un ekonomika»:

— Tehniskais progress un materiālo resursu ekonomija.

— Darbalaužu tehniskā jaunrade.

— Tehniskais progress un produkcijas pašizmaksā.

— Tehnikai — pilnu slodzi!

— Produkcijas kvalitātes kompleksās vadības sistēma Livojas rāzošanas apvienībā «Elektron».

— Darba kolktīvi un viņu loma padomju sabiedrības dzīvē.

Diafilmu sērija «Pasaule uz ekrānu» un «Pa Padomju Savienību».

Rūpniecīcas arodbiedrības komiteja piedāvā cīņas uz sanatorijām «Majoris» (vispārējā, balneoloģiskā) no 30. janvāra līdz 22. februārim, «Jurate» no 3. februāra līdz 26. februārim un pansionātu «Adlera» Sočos no 28. janvāra līdz 20. februārim.

PAZINOJUMI

Personas, kuras vēlas doties uz Ventspili, lai strādātu kūgu izkraušanā un iekraušanā tirdzniecības ostā, tuvākas ziņas var saņemt rūpniecīcas kadru daļā.

Steidzīgi lūdz izņemt bērnu Jaunā paciņas pie Kultūras pils Sporta kompleksa dežuranta.

* * *

Pas. 104. Tir. 1170.

copie

cope

cope